

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Sa/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200486
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Vysaníková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7020200486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Petrou Vysaníkovou v právnej veci žalobcu: Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom v U., V. XXX/XX, právne zastúpeného: JUDr. Ján Lemeš, advokát so sídlom v Košiciach, Žižkova 19, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8 a 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 45352-2/2020-BA zo dňa 29.04.2020 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie žalovanej č. 45352-2/2020-BA zo dňa 29.04.2020 ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, č. 9131/2019-TV-DvN zo dňa 11.11.2019 a vec v r a c i a Sociálnej poisťovni, pobočka Trebišov, na ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 05.07.2020 doručenu Krajskému súdu v Košiciach ako správne súdu (ďalej aj súd) dňa 06.07.2020 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej č. 45352-2/2020-BA zo dňa 29.04.2020 ako aj rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, č. 9131/2019-TV-DvN zo dňa 11.11.2019 a vrátenia veci Sociálnej poisťovni, pobočka Trebišov, na ďalšie konanie. Žiadal tiež priznať plnú náhradu trov konania.

administratívne konanie

2. Žalovaná rozhodnutím č. 45352-2/2020-BA zo dňa 29.04.2020 (ďalej aj napadnuté rozhodnutie alebo preskúmané rozhodnutie) odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, č. 9131/2019-TV-DvN zo dňa 11.11.2019 potvrdila.

3. Sociálna poisťovňa, pobočka Trebišov (ďalej aj prvostupňový správny orgán) vydala dňa 11.11.2019 rozhodnutie č. 9131/2019-TV-DvN podľa § 104 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a čl. 61 Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, v ktorom dospela k záveru, že žalobca nemá nárok na dávku v nezamestnanosti.

4. Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal žalobca odvolanie v ktorom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Sa/1/2018 zo dňa 24.10.2018 a uviedol, že z odpovede príslušnej írskej inštitúcie zo dňa 29.10.2019 vo veci posúdenia jeho bydliska počas jeho výkonu zárobkovej činnosti v Írsku vyplýva, že táto inštitúcia nie je schopná potvrdiť požadované údaje, pretože takéto informácie nemá k dispozícii. Dodal, že z uvedeného nie je možné vyvodiť záver, že príslušná írska

inštitúcia nespochybnila posúdenie bydliska správnym orgánom prvého stupňa. Žalobca nikdy nemal nahlásený trvalý pobyt v Írsku, ale na Slovensku (v obci U., v dome, ktorého vlastníkmi sú jeho rodičia). Žalobca ďalej konštatoval, že do Írska išiel pracovať z dôvodu nedostatku pracovných príležitostí na Slovensku, z čoho však nevyplýva, že zmenil svoj trvalý pobyt. Žalobca je toho názoru, že z vykonaného dokazovania dospel správny orgán prvého stupňa k predčasným a nesprávnym záverom. Dodal, že v rámci koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia je potrebné zabezpečiť, aby nezamestnaný nezostal mimo systému sociálneho zabezpečenia oboch dotknutých členských štátov. Navrhol preto rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť.

5. V napadnutom rozhodnutí po citácii ustanovení § 104 ods. 1 a 7 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2017 (ďalej aj zákon o sociálnom poistení) a čl. 1 písm. j/, čl. 61 ods. 1, 2 a čl. 65 ods. 5 písm. a/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej aj nariadenie), čl. 11 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej aj vykonávacie nariadenie), s poukazom na Oznámenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov č. TV1/OSO/ZAM/2017/40978 zo dňa 27.06.2017 (ktorým bol žalobca zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 23.06.2017), a vzhľadom na skutočnosť, že žiadosť o dávku v nezamestnanosti si žalobca uplatnil v Sociálnej poisťovni, pobočka Trebišov, dňa 07.07.2017 žalovaná konštatovala, že v posudzovanom období posledných troch rokov pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie, t.j. od 23.06.2014 do 22.06.2017, žalobca nepreukázal žiadnu dobu poistenia v nezamestnanosti, ktorú by mu bolo možné zohľadniť na účely vzniku nároku na dávku v nezamestnanosti, a teda žalobca podľa § 104 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, nesplnil základnú podmienku priznania nároku na dávku v nezamestnanosti. Žalovaná ďalej uviedla, že podľa predloženého formulára U002 zo dňa 25.07.2017, ktorý osvedčuje obdobia, počas ktorých bol žalobca poistený v nezamestnanosti na území členského štátu Európskej únie (v danom prípade v Írsku), potvrdeného príslušnou zahraničnou (írskou) inštitúciou, bol tento v posudzovanom období poistený v nezamestnanosti na území Írska (od 15.05.2006 do 16.06.2006, od 01.07.2006 do 31.12.2014, od 22.01.2015 do 10.11.2015, od 16.02.2016 do 20.11.2016 a od 24.03.2017 do 12.05.2017) spolu s obdobiami choroby považovanými za obdobie poistenia (od 01.01.2015 do 21.01.2015, od 11.11.2015 do 15.02.2016 a od 21.11.2016 do 23.03.2017).

6. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca bezprostredne pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie, nedosiahol dobu poistenia v nezamestnanosti v súlade s platnou slovenskou legislatívou, a preto by bolo možné zohľadniť dobu poistenia v nezamestnanosti dosiahnutú na území Írska (ako členského štátu Európskej únie) do celkovej doby poistenia v nezamestnanosti (čl. 61 ods. 1 nariadenia), len v prípade preukázania zachovania pevných väzieb a bydliska na území Slovenskej republiky počas výkonu posledného zamestnania na území členského štátu Európskej únie. Žalovaná mala zo spisového materiálu za preukázané, že žalobca sa v Írsku počas výkonu zamestnania (v Írsku) dlhodobo zdržiaval (od mája 2006 do mája 2017), tiež tam býval, trávil pracovný aj mimopracovný čas (spolu s blízkou osobou - bratom), platil zákonné odvody i dane na území Írska a poberal tam aj sociálne dávky z írskeho sociálneho systému, čo preukazuje podľa názoru žalovanej vytvorenie centra záujmov žalobcu počas posledného zamestnania práve na území Írska. Žalovaná mala za to, že vzhľadom na všetky dostupné informácie, nie je možné považovať bydlisko žalobcu počas jeho posledného zamestnania v členskom štáte Európskej únie (v Írsku) za zachované na území Slovenskej republiky, a preto podľa názoru žalovanej žalobca nebol bezprostredne pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie poistený v nezamestnanosti v zmysle slovenských právnych predpisov, a preto nie je možné dobu poistenia v nezamestnanosti získanú na území Írska zohľadniť na účely vzniku nároku na dávku v nezamestnanosti v súlade s čl. 61 nariadenia.

7. Žalovaná s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. Zn. 6Sa/1/2018 zo dňa 24.10.2018 konštatovala, že Sociálna poisťovňa, pobočka Trebišov, požiadala príslušnú írsku inštitúciu o spoluprácu a o vyjadrenie názoru na centrum záujmov žalobcu počas jeho posledného zamestnania na území Írska. Na žiadosť Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, reagovala príslušná írsku inštitúcia stanoviskom zo dňa 25.10.2019 podľa ktorého bol žalobca sociálne poistený na území Írska v rôznych obdobiach od mája 2006 do mája 2017. Ďalšie údaje (povahu vykonávanej činnosti, stabilitu tejto činnosti, trvanie pracovnej zmluvy, rodinný status, bytovú situáciu) táto inštitúcia nebola schopná potvrdiť, pretože takýmito informáciami nedisponuje. Príslušná írsku inštitúcia sa vo svojom stanovisku explicitne k miestu bydliska žalobcu nevyjadrila, no podľa názoru žalovanej je zrejme, že voči záverom Sociálnej poisťovne,

pobočka Trebišov, námietky nemá, a tak nedošlo k sporu inštitúcií vo veci posúdenia miesta bydliska žalobcu, a preto je určenie miesta bydliska v kompetencii tej inštitúcie, kde žalobca požiadal o dávku v nezamestnanosti, t.j. Sociálna poisťovňa, pobočka Trebišov.

8. Žalovaná ďalej konštatovala, že bydlisko žalobcu bolo posúdené kompetentnou inštitúciou - Sociálnou poisťovňou, pobočka Trebišov, a to tak, že počas výkonu zárobkovej činnosti v Írsku si žalobca nezachoval bydlisko na Slovensku. Žalovaná tiež v súvislosti so zachovaním trvalého pobytu žalobcu na Slovensku, uviedla, že pojem "trvalý pobyt" nie je možné stotožňovať s pojmom "bydlisko". Podľa čl. 1 písm. j/ nariadenia je bydlisko miesto, kde osoba zvyčajne býva. Pojem bydlisko je potrebné chápať v širších súvislostiach ako miesto, kde sa fyzická osoba trvalejšie zdržiava, kde je jej centrum záujmov, kde trávi čas v mimopracovnom čase. Podľa názoru žalovanej je zo zisteného skutkového stavu jednoznačné, že počas výkonu zárobkovej činnosti v Írsku sa žalobca zvyčajne zdržiaval na území Írska, a že bydlisko si na území Slovenska nezachoval. V súlade s uvedeným žalovaná poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžsk/38/2017 zo dňa 27.11.2018 v ktorom bolo konštatované, že na zachovanie bydliska a centra záujmov na Slovensku nepostačuje len zachovanie si evidovaného trvalého pobytu, čo je do veľkej miery len administratívna skutočnosť, ktorá neodzrkadľuje realitu.

9. V závere žalovaná uviedla, že žiadne ustanovenie nariadenia ani vykonávacieho nariadenia nezakotvuje právo osôb pracujúcich v členskom štáte Európskej únie uplatniť si nároky na sociálne zabezpečenie v ktoromkoľvek inom členskom štáte Európskej únie a požadovať bezpodmienečné zohľadnenie dôb poistenia v nezamestnanosti dosiahnutých na území iného členského štátu na účely vzniku nároku na dávku v nezamestnanosti. Poznamenala tiež, že ani nezamestnané osoby, ktoré v posudzovanom období dosiahli dobu poistenia len na území Slovenskej republiky nemajú právo výberu členského štátu Európskej únie, v ktorom požiadajú o dávku v nezamestnanosti v tom zmysle, že ak si o dávku v nezamestnanosti požiadajú v inom členskom štáte Európskej únie, doba poistenia v nezamestnanosti dosiahnutá na Slovensku im nebude automaticky zohľadnená ako doba poistenia dosiahnutá na území dotknutého členského štátu. Takúto dobu by dotknutý členský štát Európskej únie zohľadnil len v prípade existencie pevných väzieb predmetnej osoby na jeho území. Žalovaná preto uzavrela, že žalobcovi nevznikol nárok na dávku v nezamestnanosti s poukazom na platný právny stav.

správna žaloba a vyjadrenie žalovanej k žalobe

10. Žalobca v správnej žalobe uviedol, že rozhodnutia správnych orgánov považuje za nezákonné z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci orgánom verejnej správy a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (podľa § 191 písm. e/ a c/ SSP).

11. Žalobca v odôvodnení žaloby uviedol, že v konaní ide o posúdenie zachovania väzieb na území Slovenska na základe celkového zhodnotenia všetkých dostupných informácií. Podľa názoru žalobcu, správny orgán nesprávne zhodnotil rodinné väzby žalobcu na Slovensku a bez náležitého zistenia skutkového stavu nedôsledne posúdil centrum jeho záujmov. Žalobca uviedol, že je pravdou, že sa v Írsku zdržiaval spolu so svojím bratom, ktorý tam tiež pracoval, a to od roku 2008, avšak bolo by nelogické, aby sa žalobca s bratom nestretával, a žeby to malo nejaký vplyv na jeho blízke väzby na Slovensko, najmä na rodičov žalobcu. Žalobca považuje za nepravdivé, že ničím nepreukázal to, že sa počas návštev na Slovensku zdržiaval v dome svojich rodičov, kde napokon spolu s bratom býva aj teraz.

12. Ďalej žalobca uviedol, že príslušná írsko inštitúcia vo svojom stanovisku zo dňa 25.10.2019 konštatovala, že nie je schopná potvrdiť požadované údaje vo veci bydliska žalobcu počas jeho pobytu v Írsku, pretože takéto informácie nemá k dispozícii. Z uvedeného stanoviska preto nie je možné vyvodiť záver, ktorý prezentuje žalovaná, že voči záverom Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, o určení centra záujmov žalobcu počas jeho posledného zamestnania na území Írska, príslušná írsko inštitúcia nič nenamietala. Žalobca uviedol, že nikdy nemal nahlásený trvalý pobyt v Írsku, jeho trvalý pobyt bol a je v U. v dome, ktorého vlastníčkmi sú jeho rodičia, a kde trvale býva.

13. Žalobca ďalej uviedol, že dôvodom rozhodnutia žalobcu pracovať v zahraničí bol nedostatok pracovných príležitostí na území Slovenska, čo neznamená, že žalobca prerušil väzby so Slovenskom

a zmenil trvalý pobyt na územie Írska, pretože takúto myšlienku zmeniť trvalý pobyt nikdy nemal. Počas pobytu v inej krajine Európskej únie zostalo bydlisko žalobcu nezmenené a centrum záujmov zostalo na Slovensku, a preto žalobca spĺňa ostatné podmienky na priznanie dávky v nezamestnanosti.

14. Vo vyjadrení k žalobe žalovaná uviedla, že zotráva na svojom posúdení veci uvedenom v napadnutom rozhodnutí a pre úplnosť dodala, že počas výkonu zárobkovej činnosti v Írsku, žalobca zvyčajne býval a zdržiaval sa na území Írska a bydlisko si na území Slovenska nezachoval. K námietke žalobcu o tom, že nemal v úmysle zmeniť trvalý pobyt žalovaná uviedla, že subjektívne skutočnosti ako sú úmysel, dôvody odchodu do zahraničia, dôvody návratu, pocit domova a pod. nemôžu prevážiť skutočnosti objektívne, teda skutočnosti definované v čl. 11 ods. 1 vykonávacieho nariadenia - dĺžku a trvalosť prítomnosti v zahraničí a situáciu dotknutej osoby (pracovnú, rodinnú, bytovú situáciu, a ktorý štát je štátom bydliska na daňové účely). Uviedla tiež, že o mieste bydliska žalobcu uplatnením objektívnych kritérií nevznikli pochybnosti, a preto nebolo potrebné skúmať jeho subjektívny úmysel. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala aj na viaceré rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj na rozsudky krajských súdov, a navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

15. Vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo žalobcovi doručené dňa 12.09.2020. Žalobca však súdu repliku nedoručil.

právny názor správneho súdu

16. Krajský súd v Košiciach, ako správny súd, po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu žalovanej a po preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí ako aj postupov správnych orgánov, ktoré predchádzali vydaniu napadnutých rozhodnutí dospel k záveru, že predmetná správna žaloba v sociálnych veciach (§ 199 a nasl. SSP) je dôvodná. Vo veci súd rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 177 a nasl. SSP, za splnenia podmienok uvedených v § 107 SSP tak, že rozhodnutie žalovanej č. 45352-2/2020-BA zo dňa 29.04.2020 ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, č. 9131/2019-TV-DvN zo dňa 11.11.2019 zrušil a vec vrátil Sociálnej poisťovni, pobočka Trebišov, na ďalšie konanie.

17. Správny súd úvodom konštatuje, že z obsahu administratívneho spisu je zrejme, že žalobca bol Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 23.6.2017 a dňa 06.07.2017 žalobca vyplnil tlačivo - Žiadosť o dávku v nezamestnanosti, v ktorom uviedol, že v období od 23.06.2006 do 12.05.2017 bol zamestnaný v členskom štáte Európskej únie - Írsku, v spoločnosti L. R. I. so sídlom v Dubline, pričom sa nevracal do miesta bydliska denne ani najmenej raz do týždňa, preto údaje o svojom bydlisku mal povinnosť preukázať na tlačive - Vyhlásenie žiadateľa na účely posúdenia bydliska. Žiadosť o dávku v nezamestnanosti bola doručená Sociálnej poisťovni, pobočka Trebišov (ako správny orgán prvého stupňa), dňa 07.07.2017. Z vyhlásenia žalobcu na účely posúdenia bydliska zo dňa 07.07.2017 vyplýva, že dôvodom odchodu žalobcu do Írska bolo zamestnanie (v Írsku pracoval ako skladník). Žalobca vo vyhlásení ďalej uviedol, že v Írsku bol tiež jeho brat (ten v Írsku pracoval od roku 2008). Konštatoval, že Slovenskú republiku navštevoval pravidelne každých zhruba 6 mesiacov z dôvodu návratu domov, pričom štátnu príslušnosť, rodinu a blízkych uviedol žalobca ako príklad zachovania väzieb k Slovenskej republike počas výkonu zamestnania v Írsku. Podľa údajov uvedených Department of Social Protection, EU Records, Ireland (ďalej aj príslušná inštitúcia členského štátu EÚ v súlade s čl. 1 písm. q/ nariadenia alebo príslušná inštitúcia Írska) vo formulári U002 zo dňa 25.07.2017 doručeného Sociálnej poisťovni, pobočka Trebišov, dňa 01.08.2017, bol žalobca zamestnaný v Írsku v období od 15.05.2006 do 12.05.2017. Zo zápisnice spísanej v Sociálnej poisťovni, pobočka Trebišov, dňa 28.08.2017 vyplývajú vyjadrenia žalobcu, že dôvodom jeho odchodu do zahraničia bol nedostatok pracovných príležitostí na území Slovenskej republiky. Počas výkonu zamestnania na území Írska bol sám a býval v prenajatom dome v samostatnej izbe. Počas obdobia kedy pracoval v Írsku, cestoval na územie Slovenska približne 4 až 5 krát ročne, pričom dve návštevy trvali minimálne dva týždne a ostatné návštevy približne 3 až 4 dni. Na územie Slovenska žalobca cestoval vlakom, lietadlom a aj vlastným autom. Pokiaľ ide o jeho väzby k Slovenskej republike, uvádza svoju rodinu, blízkych a štátnu príslušnosť. Po ukončení pracovného pomeru v Írsku sa rozhodol hľadať si

zamestnanie na území Slovenska. Zo zápisnice tiež vyplýva, že žalobca je majiteľom účtu vo VÚB banke (s dátumom otvorenia dňa 26.9.2003) - VÚB konto, vo VÚB banke má tiež Vkladnú knižku s výpovednou lehotou, životné poistenie má uzatvorené v Generali Poistovňa, a.s. a mobilné služby od slovenského mobilného operátora Orange využíva od 27.07.2012. Na území Slovenska vlastnil motorové vozidlo od roku 2012, ktoré bolo poistené v Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. (pozn. súdu - uvedené informácie sú preukázané listinami na č.l. 7 administratívneho spisu). Žalobca do zápisnice ďalej uviedol, že na území Slovenska žiadnu nehnuteľnosť nevládni, a počas zamestnania v Írsku pravidelne finančne prispieval svojim rodičom na chod domácnosti (t.j. dom v obci U., v ktorom žalobca býva, a ktorého vlastníkmi sú jeho rodičia). V obci U. je tiež členom Reformovanej cirkvi. V závere dodal, že po operácii v nemocnici v Košiciach v období od novembra 2016 do februára 2017 sa zdržiaval na území Slovenska. V zápisnici spísanej v Sociálnej poisťovni, pobočka Trebišov, dňa 08.07.2019 žalobca okrem už uvedených informácií dodal, že po skončení pracovného pomeru v Írsku požiadal o dávku v nezamestnanosti v Írsku. Príslušná inštitúcia Írska ho však informovala, že v prípade priznania dávky v nezamestnanosti musí žalobca zostať na území Írska minimálne ďalší mesiac. Žalobca to však splniť nemohol, pretože v Írsku už nemal podnájom, a preto sa musel vrátiť na Slovensko. V Írsku teda nebol poberateľom dávky v nezamestnanosti. Ďalej uviedol, že v čase práceneschopnosti poberal nemocenské dávky na území Írska a striedavo sa zdržiaval na území Írska a Slovenska. Po návrate na Slovensko mal žalobca sľúbené nové zamestnanie na Slovensku, k pracovnoprávnemu vzťahu však nedošlo, preto sa zaevidoval na úrade práce neskôr, nie hneď po ukončení pracovného pomeru v Írsku. Dodal, že počas trvania pracovného pomeru na území Írska, si žalobca hľadal prácu aj na Slovensku, no neúspešne. Žalobca k svojej rodinnej a bytovej situácii na území Írska do zápisnice uviedol, že do Írska odcestoval so svojim známym. Počas trvania pracovného pomeru v Írsku býval v podnájme v Dubline, najskôr v jednoizbovom byte spolu s ďalšími tromi známymi a neskôr v dvojizbovom byte s ďalšími tromi osobami. V roku 2008 sa žalobca presťahoval do podnájmu do rodinného domu, kde mal prenajatú izbu so svojim známym, ktorý tiež pracoval v Írsku. V roku 2009 sa žalobca presťahoval do mesta Newcastle, kde býval rok v podnájme v rodinnom dome s ďalšími štyrmi osobami. V roku 2010 sa vrátil do Dublinu, kde býval v podnájme v dvojizbovom byte s ďalšími kamarátmi. Asi po pol roku sa žalobca presťahoval do ďalšieho podnájmu (bytu), kde býval asi 3 roky. Na prelome rokov 2013 a 2014 sa presťahoval do rodinného domu v meste Sallins, kde býval v podnájme v samostatnej izbe sám, a to až do ukončenia pracovného pomeru v Írsku.

18. Podľa § 195 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2017 (ďalej aj zákon o sociálnom poistení), organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie. Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

19. Podľa § 196 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení, dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ako dôkaz použiť výpoveď svedkov, ktorých pred výpoveďou poučí o ich povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamľčať a o právnych následkoch nepravdivej výpovede.

20. Podľa § 196 ods. 6 a 7 zákona o sociálnom poistení, účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

21. Podľa § 209 ods. 1 veta druhá a ods. 4 zákona o sociálnom poistení, rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu

veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. V odôvodnení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala.

22. Podľa § 104 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na dávku v nezamestnanosti, ak v posledných troch rokoch pred zaradením do evidencie nezamestnaných občanov hľadajúcich zamestnanie (ďalej len „evidencia nezamestnaných občanov“) bol poistený v nezamestnanosti najmenej dva roky, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 104 ods. 7 zákona o sociálnom poistení, rok poistenia v nezamestnanosti je 365 dní poistenia v nezamestnanosti.

24. Podľa čl. 61 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej aj nariadenie), príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právne predpisy podmieňujú nadobudnutie, zachovanie, znovunadobudnutie alebo trvanie nároku na dávky dosiahnutím dôb poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, v potrebnom rozsahu zohľadní doby poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti dosiahnuté podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek členského štátu, ako keby boli dosiahnuté podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje. Ak však uplatniteľné právne predpisy podmieňujú nárok na dávky dosiahnutím dôb poistenia, vtedy doby zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti dosiahnuté podľa právnych predpisov iného členského štátu sa nezohľadnia, iba ak by sa takéto doby považovali za doby poistenia a boli dosiahnuté v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi.

25. Podľa čl. 61 ods. 2 nariadenia, s výnimkou prípadov uvedených v článku 65 ods. 5 písm. a/ sa uplatňovanie odseku 1 tohto článku podmieňuje tým, že daná osoba bezprostredne ukončila v súlade s právnymi predpismi, podľa ktorých sa uplatňuje nárok na dávky:

- doby poistenia, ak tieto právne predpisy vyžadujú doby poistenia,
- doby zamestnania, ak tieto právne predpisy vyžadujú doby zamestnania, alebo
- doby samostatnej zárobkovej činnosti, ak tieto právne predpisy vyžadujú doby samostatnej zárobkovej činnosti.

26. Podľa čl. 65 ods. 2 a ods. 5 písm. a/ nariadenia, úplne nezamestnaná osoba, ktorá počas svojej poslednej činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, mala bydlisko v členskom štáte inom, ako je príslušný štát a ktorá má naďalej bydlisko v tomto štáte, alebo sa vráti do tohto štátu, má byť k dispozícii službám zamestnanosti v členskom štáte bydliska. Bez toho, aby bol dotknutý článok 64, úplne nezamestnaná osoba môže ako doplňujúci krok prihlásiť sa u služieb zamestnanosti členského štátu, v ktorom vykonávala svoju poslednú činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba.

Nezamestnaná osoba uvedená v prvej a druhej vete odseku 2 poberá dávky v súlade s právnymi predpismi členského štátu bydliska, ako keby sa na ňu vzťahovali tieto právne predpisy počas jej poslednej činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba. Tieto dávky poskytuje inštitúcia miesta bydliska.

27. Podľa čl. 1 písm. j/ a k/ nariadenia
“bydlisko“ znamená miesto, kde osoba zvyčajne býva,
“pobyť“ znamená prechodné bydlisko.

28. Podľa čl. 11 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (ďalej aj vykonávacie nariadenie), ak je rozdiel v stanoviskách inštitúcií dvoch alebo viacerých členských štátov o určení bydliska osoby, na ktorú sa uplatňuje základné nariadenie, tieto inštitúcie po vzájomnej dohode určia centrum záujmov dotknutej osoby na základe celkového posúdenia všetkých dostupných informácií súvisiacich s príslušnými skutočnosťami, ktoré môžu obsahovať:

a/ dĺžku a trvalosť prítomnosti na území dotknutých členských štátov;

b/ situáciu dotknutej osoby vrátane:

i/ povahy a osobitných vlastností každej vykonávanej činnosti, predovšetkým miesta, kde sa takáto činnosť zvyčajne vykonáva, trvalosti tejto činnosti a dĺžky trvania každej pracovnej zmluvy;

ii/ jej rodinného stavu a rodinných väzieb;

- iii/ vykonávania akejkoľvek nezárobkovej činnosti;
- iv/ v prípade študentov zdroja ich príjmov;
- v/ jej bytovej situácie, najmä toho, či je táto situácia stabilná;
- vi/ členského štátu, ktorý sa považuje za miesto bydliska osoby na daňové účely.

Ak posúdenie rôznych kritérií, ktoré vychádzajú z príslušných skutočností, ako sa uvádzajú v odseku 1, nevedie k dohode medzi dotknutými inštitúciami, na určenie skutočného miesta bydliska osoby sa za rozhodujúci považuje úmysel tejto osoby, tak ako vyplýva z uvedených skutočností a okolností, najmä dôvody, ktoré ju viedli k presťahovaniu.

29. Po vyhodnotení skutkového stavu veci a následnej aplikácii citovaných zákonných ustanovení dospel správny súd k záveru, že správne orgány oboch stupňov sa uvedenými právnymi predpismi dôsledne neriadili, nedostatočne zistili skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdili, a to má za následok nezákonnosť rozhodnutí správnych orgánov.

30. Správny súd hodnotí ako nedôvodnú námietku žalobcu, že v správnom konaní nebolo vykonané žiadne dokazovanie na zistenie toho, či je možné dosiahnuť dohodu členských štátov vo veci posúdenia bydliska žalobcu podľa čl. 11 vykonávacieho nariadenia. Správny súd zastáva názor, že podľa uvedeného ustanovenia by bolo nutné postupovať v prípade, ak by došlo k rozdielu v stanoviskách inštitúcií dvoch alebo viacerých členských štátov o určenie bydliska. V takom prípade by tieto inštitúcie po vzájomnej dohode určili centrum záujmov dotknutej osoby (teda žalobcu) na základe kritérií stanovených v uvedenom článku. V prejednávanej veci však nedošlo k rozdielnym stanoviskám vo veci posúdenia bydliska žalobcu medzi príslušnou inštitúciou Írska a Sociálnou poisťovňou, pobočka Trebišov, pretože príslušná inštitúcia Írska za daných okolností nemala dôvod posudzovať bydlisko žalobcu. Žalovaná preto správne po písomnej výmene informácií s príslušnou inštitúciou Írska zvolila aplikáciu kritérií stanovených v čl. 11 ods. 1 písm. a/ a b/ vykonávacieho nariadenia.

31. Ďalej súd uvádza, že z obsahu súdneho, ako aj administratívneho spisu je zrejmé, že v konaní pred správnymi orgánmi neboli sporné skutočnosti týkajúce sa doby poistenia v nezamestnanosti žalobcu dosiahnuté v Írsku, vychádzajúc z formuláru U002 a písomného potvrdenia príslušnej inštitúcie Írska zo dňa 25.10.2019.

32. V konaní však bolo sporným zohľadnenie tejto doby poistenia v nezamestnanosti dosiahnutej v inom členskom štáte Európskej únie do celkovej doby poistenia v nezamestnanosti v súlade s čl. 61 na ods. 1 nariadenia, a to v súvislosti s preukázaním zachovania pevných väzieb a bydliska žalobcu na území Slovenskej republiky počas výkonu posledného zamestnania na území Írska.

33. Správny súd uvádza, že uplatnenie si nároku na dávku v nezamestnanosti v štáte inom, ako v štáte posledného zamestnania, je výnimkou z pravidla, že nárok na dávku v nezamestnanosti by si mala nezamestnaná osoba prednostne uplatniť v štáte posledného zamestnania. Cieľom nariadenia je podporiť hľadanie práce v tom členskom štáte, v ktorom dotknutá osoba bezprostredne predtým platila príspevky na poistenie v nezamestnanosti a zároveň aj to, aby štát niesol bremeno výplaty dávky v nezamestnanosti. Koordinačné predpisy všeobecne určujú, že pri skončení výkonu zárobkovej činnosti by si nezamestnaný mal uplatňovať nárok na dávku v nezamestnanosti v štáte, v ktorom práve ukončil zamestnanie. V takýchto prípadoch sa žiadosť o dávku v nezamestnanosti posudzuje podľa právnych predpisov príslušnej krajiny. Keď nezamestnaný požiada o dávku v nezamestnanosti v inom členskom štáte, tento členský štát je v súlade s koordinačnými predpismi povinný skúmať, či je možné dobu poistenia v nezamestnanosti dosiahnutú v zahraničí zohľadniť v konaní o nároku na dávku v nezamestnanosti. Takúto dobu je možné zohľadniť len v prípade zachovania pevných väzieb a bydliska v členskom štáte, v ktorom si dotknutá osoba uplatňuje nárok na dávku v nezamestnanosti.

34. Súd má za to, že je namieste prisvedčiť žalobcovi, že správne orgány nevykonali dostatočným spôsobom dokazovanie na preukázanie záveru prijatého v napadnutých rozhodnutiach, ktorý ich viedol k nepriznaniu nároku na dávku v nezamestnanosti žalobcovi na Slovensku, uplatnenú žiadosťou zo dňa 06.07.2017. A to v preukázaní skutočnosti, či žalobca v období, ktoré je rozhodné pre posúdenie nároku na dávku v nezamestnanosti mal alebo nemal zachované centrum záujmov na území Slovenskej republiky.

35. Z obsahu skutkovej a právnej argumentácie správnych orgánov oboch stupňov vyplýva, že podľa názoru správnych orgánov je potrebné v súlade s uvedenými nariadeniami pojem „bydlisko“ chápať v širších súvislostiach ako miesto, kde sa fyzická osoba trvalejšie zdržiava, kde je jej centrum záujmov, kde trávi svoj voľný čas. Dôležitá na posúdenie bydliska je aj rodinná situácia a rodinné väzby dotknutej osoby a taktiež povaha vykonávanej zárobkovej činnosti vo vzťahu k jej trvalosti, stabilite a dĺžke trvania. V tejto súvislosti zároveň pojem „trvalý pobyt“ nie je možné stotožňovať s pojmom „bydlisko“. Podľa čl. 1 písm. j/ nariadenia „bydlisko“ je miesto, kde osoba zvyčajne býva. Na základe všetkých dostupných informácií si podľa názoru správneho orgánu prvého stupňa a žalovanej žalobca vytvoril podľa záverov administratívneho konania počas posledného zamestnania centrum záujmov na území Írska.

36. Rozhodnutie správneho orgánu o požadovaných nárokoch žalobcu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu vecí, preto správny súd poukazuje na povinnosť správneho orgánu zisťovať skutkový stav podľa § 195 ods. 1 a 3 zákona o sociálnom poistení, ktorý ukladá organizačnej zložke sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupovať tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav vecí a na ten účel jej ukladá obstaráť potrebné podklady na rozhodnutie. Pri posudzovaní vecí má povinnosť objasňovať rovnako dôsledne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania. Preto je dôležité v rámci koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia zabezpečiť, aby nedošlo nielen k neoprávnenému prekryvaniu dávok z rôznych členských štátov, ale i to, aby následne žiadateľ o dávku (žalobca) nezostal mimo systému sociálneho zabezpečenia oboch dotknutých členských štátov.

37. V administratívnom konaní mali správne orgány okrem iného povinnosť zistiť skutočný stav vecí tak, aby neboli žiadne pochybnosti o tom, či žalobca mal zachované bydlisko a pevné väzby na území Slovenskej republiky a v tomto smere mali vykonať potrebné dokazovanie (čl. 11 vykonávacieho nariadenia). Otázka centra záujmov bola správnymi orgánmi skúmaná príliš formálne, bez dostatočného odôvodnenia, v súlade s myšlienkou, že dlhšie trvanie zamestnania v zahraničí (11 rokov v Írsku) prináša záver o tom, že centrum záujmov žalobcu vzniklo v Írsku, a to aj bez prihliadnutia na stabilitu bytovej situácie žalobcu v Írsku (striedanie rôznych podnájmov so spolubývajúcimi). Ďalej súd dodáva, že ani poukázanie žalovanej na tú skutočnosť, že žalobca mal v Írsku brata, s ktorým sa stretával, a že žalobca na území Slovenska nevlastní nehnuteľnosť, nie je postačujúca na prijatie záveru o tom, že centrum záujmov žalobcu je v Írsku.

38. Správny súd preto dospel k záveru o potrebe zrušenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov v rozsahu a z dôvodov uvedených v ustanoveniach § 191 ods. 1 písm. c/, e/ SSP, keďže zistenie skutkového stavu žalovanou, ako aj prvostupňovým správnym orgánom bolo nedostačujúce na riadne posúdenie vecí. Bez komplexného posúdenia zásadných otázok týkajúcich sa predmetného konania sú teda rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, predovšetkým v otázkach hodnotenia centra záujmov žalobcu a zachovania obsahu pojmu jeho bydliska, s ktorými sa správne orgány v administratívnom konaní dôsledne nevysporiadali, nezákonné. Bude nevyhnutné, aby správne orgány vykonali dokazovanie v rozsahu dostatočnom na zistenie všetkých okolností a pohnútok žalobcu v súvislosti s jeho odchodom zo Slovenska v roku 2006 do Írska a pobytom v skúmanom období v zahraničí. Uvedené skutočnosti je nevyhnutné posudzovať individuálne, zvlášť vo vzťahu ku každej žiadosti o dávku v nezamestnanosti, bez ohľadu na fiškálny záujem štátu. Je potrebné brať na zreteľ nielen to, kde bude napokon preukázané, že žalobca mal bydlisko v rokoch 2006 až 2017, konkr. v rokoch 2014 až 2017, ale najmä, kde má najpevnejšie väzby a kde sa do budúcnosti bude chcieť usadiť a cítiť najlepšie sociálne i spoločensky ukotvený, prihliadajúc najmä na rodinné, spoločenské, ale aj pracovné väzby. Bude preto potrebné doplniť dokazovanie k otázke preskúmania tvrdení žalobcu o neprerušení väzieb so Slovenskou republikou a o stabilite bydliska na území Slovenskej republiky. Po doplnení dokazovania bude povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa opätovne vo veci rozhodnúť, a to v súlade správnym súdom naznačeným smerom.

39. V súlade s nariadením, pravidlá koordinácie vnútroštátnych systémov sociálneho zabezpečenia patria do rámca voľného pohybu osôb a mali by prispieť k zlepšeniu životnej úrovne a podmienok zamestnania. Všeobecná zásada rovnakého zaobchádzania je mimoriadne dôležitá pre pracovníkov. Žalobca by preto nemal byť diskriminovaný za využitie práva voľného pohybu osôb za účelom nájdenia si zamestnania v inom členskom štáte, keď zamestnanie nenašiel v domovskom členskom štáte. Uvedené nariadenie sleduje podľa názoru súdu najmä zámer, aby občan členského štátu bez dohody a komunikácie o podstatných okolnostiach posudzovaného prípadu sa neocitol napokon bez krytia touto

dávkou sociálnych systémov členských krajín, vzhľadom na záver tohto členského štátu, ktorý vybavuje žiadosť uchádzača o tento typ dávky poistenia zamestnanej osoby.

40. V závere je vhodné dodať, že správny súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Pozri judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu (napr. Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, García Ruiz c. Španielsko z 21. januára 1999, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015 sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 03. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/03-14, prípadne sp. zn. IV. ÚS 112/05, alebo sp. zn. I. ÚS 117/05, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Asan/3/2019 zo dňa 29. januára 2020).

41. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 167 a nasl. SSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej právo na plnú náhradu trov konania z dôvodu jeho plného úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný.

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia rozsudku na Krajský súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a/ označenie napadnutého rozhodnutia,
- b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.